

Els cabdills passen; els pobles
són immortals.

Massaryk.

Val 15 cèntims

Correspondència: Francesc Montsalvatge, 18.—OLOT

Tornem a parlar de catalanisme

No l'haurem oblidat massa? Aquest ideal, aquest sentiment que ha estat la força motriu de tota la vitalitat del nostre poble, no l'haurem llançat, massa prematurament, a l'oblit?

Jo crec que la consciència de la nostra personalitat no és prou madura encara, que el fet d'obrar com a catalans no es desenvolupa pas en nosaltres amb un sentit de prou normalitat, perquè poguem prescindir encara de conreuar, amb amor i predilecció, aquesta planta d'hivernacle del nostre catalanisme.

Encara escrivim en espanyol; encara el nostre lèxic és barroerament plagat de castellanismes; encara l'aspecte de la major part de les nostres ciutats i viles no es diferencia pas, a jutjar per llur aspecte exterior, de qualsevol ciutat o vil·la castellana; encara la premsa redactada en una llengua que no és la nostra continua essent, entre nosaltres mateixos, la premsa de més difusió; encara el llibre català no ha pas assolit la venda que es requereix per a tota cultura mitjanament consolidada; encara el nostre públic, excessivament provincià, va a remolt de la política espanyola; encara hissem banderes tricolors i ens embabiequem amb l'Himne de Riego. Catalunya, amb Estatut i tot, no ha pas deslligat massa el seu esperit de l'esperit d'Espanya.

Jo no sé quin vent ha passat per Catalunya perquè ens fes oblidar, tot d'un cop, la missió que ens havíem emprès de re-catalanitzar el nostre poble. Fins no fa pas gaire, la tasca preferent de tots els partits catalanistes era encaminada en aquest sentit. Hom creia—i amb raó—que l'obra de treballar *Catalunya endins*, de catequitzar les nostres masses ciutadanes, era la més eficaç i la més urgent. Però n'hi hagué prou amb què ens dotessin d'un conat d'autonomia per a creurer-nos que tot ho teníem ja enllestit, que el catalanisme ens sobrava i que ja podíem mossegar-nos mutuament i dir-nos, els uns amb els altres, allò que se'n diu el nom del porc.

Mireu-vos-ho com volgueu, però el cert és que d'ençà que tenim República el catalanisme ha baixat de to. Ja el

mateix dia que el nou règim era instaurat, vam tenir ocasió de constatar uns fets que no ens plagueren pas gaire. Macià prou proclamava des de la Generalitat una República Catalana, però el cert és que la que vitorejaven les multituds, passat d'un nombre reduïssim de catalans, era la República Espanyola. En tots els passants i processons laiques que es van organitzar aquell dia, les banderes catalanes no hi abundaven pas molt i els vitors a la *nostra* República no es feien pas sentir amb gaire intensitat.

Des d'aleshores, els disbarats i la deixadesa s'han succeït llastimosament. Primer, un esquerrisme sense suc ni bruc ens feia votar un foraster en lloc de l'alta personalitat de Pompeu Fabra; després, una desgraciada actuació de govern, en lloc d'aplegar tots els catalans en la feina de reconstruir el nostre poble, semblava la discòrdia entre ells i convertia la Generalitat en una mena de fortalesa feudal, inexpugnable per tot aquell qui no fos escamot o rabassaire. I mireu fins on ha arribat el nostre moviment polític que no fa pas molts dies, algun esquerrà foribund qui no trobava altra manera d'esbravar la seva ràbia en motiu d'una derrota electoral, cremava la bandera catalana que onejava en un dels balcons de la catalaníssima vil·la de Montblanc.

De fets així, que demostren la mala cugula que s'ha ficat en el nostre moviment patriòtic, en podríem explicar uns quants. Abans, el catalanisme era un moviment de sel·lecció, una cosa depurada i seriosa, que sabia el què volia i on anava. Avui, per obra i gràcia d'aquesta invasió de gent estranya al catalanisme que s'ha operat en el nostre moviment polític, (invasió que ve de l'error de lligar tan estretament el catalanisme amb el moviment republicà), veiem com el primer ha pres aquest aspecte de cosa desllorigada, inconexa, que esborrona i fa rodar el cap.

I això, tenint en compte de la manera com s'han esdevingut els fets, no podia succeir d'altra manera. N'hi ha prou en considerar les persones que fins ara han menat els destins de Catalunya i les vedettes del moviment polític de casa

Josep Martí

lluita

nostra, per a constatar que la major part havien estat sempre alienes al catalanisme i fins i tot, algunes d'elles les havien tingut gairebé per enemigues. Per contra, els homes vertaderament nostres, els qui s'havien format i havien lluitat sempre en els rengles del catalanisme, els havem vist postergats, en l'hora d'endegar la nostra autonomia, de tota funció de govern. Per tot això, que té d'estrany que les coses, a Catalunya, s'hagin esdevingut amb tanta inconsciència i barroeria?

Un dels mèrits que un dia tots vam estar d'acord en reconèixer al senyor Macià, fou el de que ell havia obtingut la incorporació al catalanisme de grans masses de ciutadans que n'havien restat allunyades. Ara, però, gairebé al cap de tres anys d'experiència, havem de reconèixer, amb dolor, que fou una glòria que li atribuïrem ben prematurament i que aquesta feina se l'empregueren unes mans força barroeres. El director d'un partit quals nous adebles cremen banderes catalanes, que mantenen els rètols de les entitats en espanyol, que lincen als patriotes qui vetllen per la puresa del catalanisme, que abusen de l'ostentació de la bandera espanyola i per a distingir els seus enemics en dies d'eleccions, els anomenen «els catalanistes», el líder d'aquest partit no pot pas dir, amb raó, que hagi reexit en la seva empresa catalanitzadora. Ans al contrari, aquell vi pur i fort que era el catalanisme d'abans de la República, ha restat insípida-

ment enaigualit, per obra i gràcia de les mixtificacions que ha sofert de tota mena de trànsfugues i arrivistes, profitadors de totes les victòries electorals.

I així ens trobem al cap de dos anys i mig de tenir una Generalitat més o menys autònoma. I què havem fet durant aquest espai de temps? «La tasca que tenim a fer — dèiem tots el catorze d'abril—és enorme, incommensurable. Havem de reedificar, no gens menys, tota la vida del nostre poble!» I al cap de dos anys i mig, encara els fonaments estan per fer. Molt parlar de dreta i d'esquerra, molta demagògia, molta baladreria, molt tirar-nos els plats pel cap, però encara la fulla dels nostres serveis a Catalunya resta completament en blanc. El temps que havem esmerçat en discursos ens ha fet falta per al treball creador.

I això no és res més que una crisi de catalanisme. Abans, en l'època heroica, abnegada i quieta del nostre moviment nacional, ésser catalanista volia dir posseir la voluntat de l'obra ben feta i digna. Per això aquella Mancomunitat, amb tot i la seva esquifidesa, pot mostrar encara arreu de Catalunya, uns resultats tan bells de la seva obra. No es feien tants discursos, no es feien tantes promeses, no es feren mai parades a l'Estadi, però l'esperit constructiu, l'esperit catalanista, posava cada dia una pedra més en l'edifici de la Nova Catalunya.

R. PLA I CORAL

Primera Campanya Nacional del «Segell Pro Infància»

Pels maliciosos

No és el «Segell Pro Infància» una institució nascuda sota l'escalf i protecció de cap partit polític o social. És una Institució de caràcter totalment lliure i absolutament independent de tota tendència partidista. És una Institució d'essència pura i neta que, com blanc lliri es conserva i conservarà intacte i ben apartada de tota barreja, de la qual n'hi pugui resultar un nom o concepte, en poc o en molt equivocat.

Dóna, i ha de donar vida a aquesta Institució, ja benemèrita solament tenint en compte la seva finalitat, l'excelsa bondat i noblesa de sentiments que han demostrat posseir en hermosa creixença els catalans. Aquesta bondat i noblesa de sentiment que posseïm nosaltres, catalans, queda i ha de quedar ben palesa davant la nostra Institució «Segell Pro Infància», aquesta Institució magnífica, la finalitat de la qual és sols i únicament el bé i salut, dels qui, éssent actualment petits infants, han d'ésser demà, per obra de la nostra novella Institució, els nostres robustos conciutadans.

Protegir l'obra de «Segell Pro Infància» no és ajudar cap estament de gent, amb força capaç de defensar la seva vida, contra les escameses de la mateixa; protegir l'obra del

«Segell Pro Infància» és ajudar els nostres desvalguts infants, quals pares, estant mancats de possibilitats efectives per atendre les precisions ineludibles a què obliga la defensa de la vida dels seus infants. És, doncs obra d'Assistència real, a la qual estem tots obligats a col·laborar-hi, i molt especialment, tota persona que vulgui veure's honrada pel grat record d'haver produït un fi somriú d'agraïment a un bonic infant, tendrament colpit per debilitadora malaltia.

A aquestes fines i educades ànimes, va encomenat el sosteniment i conservació de la nostra nobilíssima Institució a la qual li està reservada per amor a la nostra infància, l'alt destí de protegir la vida dels petits que ho necessitin, tots ells, fills de la nostra Catalunya.

Es aquesta la nostra missió, és aquesta la nostra idealitat més cara. A protegir el «Segell Pro Infància», a complir aquest fi, a col·laborar a aquest destí, tenim l'obligació moral i efectiva de contribuir-hi, tots els que sentim dins la nostra ànima, el noble escalf de l'amor pels nostres bells infants.

TOMÀS BARRI

Vocal del Comitè Directiu Central
del «Segell Pro Infància».

Notes de la Ciutat Comtal

Una bona millora

Una de les millores que més tenen de contribuir a donar un tó cívic a la ciutat de Barcelona, cal reconèixer que és la de la inauguració de nombroses columnes per a anuncis, amb tot i que la forma terminal d'elles no sigui, potser, massa escaient. Del que diem n'és una prova, el fet que hagi contribuït a que, en les darreres eleccions, s'hagin respectat moltes parets que era una vergonya veure empastifades.

Igor Strawinski

Després de la visita d'André Maurois a «Conferentia Club» ha tingut la ciutat comtal la del més genial dels músics moderns: Igor Strawinski, el qual va donar, el dia 16 del passat novembre, un magnífic concert d'obres seves recents a l'Associació de Música de Camera, de l'èxit del qual ja han parlat degudament els diaris.

Integrada aquesta audició per dos concerts (per piano i orquestra i piano i violí) i per la magnífica «Simphonia dels Salms», resta només dir que amb aquestes obres el gran músic s'ha afermat d'una manera definitiva dins la evolució universal de la música i s'ha situat a primer rengle entre els autors del moment.

L'audició d'obres anteriors, com: «Focs artificials» i l'«Ocell de foc» acabaren d'arrodonir la vàlua de l'il·lustre visitant.

La interpretació magnífica, tant en els chors Orfeo Gra-cienc com en la renomnana Orquestra Pau Casals.

La temporada del Liceu

Ha estat sota els millors auspicis que s'ha inaugurat la temporada del Liceu 1933-34, amb les obres de Manuel de Falla: «La vida breve» i «El amor brujo». Doncs si és veritat que les circumstàncies anormals feren fluixejar el dia de la inauguració, el diumenge a la tarda, dia 26, va registrar-se un ple imponent.

Pel que fatany a la primera de les obres estrenades, amb tot i que és una obra de joventut del famós compositor granadí, hi ha ja tota l'empenta que després ha adquirit la seva obra i en la presentació cal remarcar l'afecte magnífic del primer quadre del segon acte, en el qual l'escena es desenvolupa a través d'unes reixes, influència possible del cinema, signe dels temps.

Igualment cal elogiar la presentació d'«El amor brujo», deguda al pintor Campmany i magníficament coreografiada per Laura Santelmo. Ja era hora que intèrprets, decoradors i director es possessin d'acord per a reeixir com cal en les representacions escèniques.

Entre altres obres en assaig, cal senyalar: «Edipus Rei» de I Strawinski.

DEISSEL.

BARTOMEU CASADEMONT

ELECTRICISTA

Successor de Vidua Moret

VENDA I REPARACIÓ DE MOTORS I RADIS DE TOTA POTENCIA

MATERIAL ELÉCTRIC

REBAIXA D'UN 50 % EN TOTS ELS ARTICLES

CLIVILLERS 15

O L O T

La senyoreta Elinjo Pähn ens parla de diferents qüestions sobre l'Esperanto

Una nova que molts ciutadans ignoren: En la nostra ciutat existeix—o millor encara—podria existir un *Ateneu d'Olot* que la mandra, la indiferència i la deixadesa de tots han fet impossible que prenguéssin la volada i el desenvolupament que indiscutiblement hauria de merèixer. En aquesta entitat, uns quants joves, el més selecte dels nostres medis obrers, ja fa temps que lluiten contra l'agonia que s'ha apoderat de l'*Ateneu* que tan estimen i per la vida i puixança del qual tants esforços i sacrificis porten realitzats. Són joves, tenen energies i es resisteixen encara a abandonar la il·lusió que tenen posada en el pervindre de llur *Ateneu*.

No fa pas gaire, l'esperit de superació cultural que senten, els menava a crear un grup esperantista, el *Nova Olot Sfelo*. Fruit d'aquestes activitats, és la satisfacció que senten aquests dies de tenir entre ells la culta professora estoniana, senyoreta Elinjo Pähn, la qual donarà la propera setmana un curs d'Esperanto en vint lliçons, al lloc i hores que s'anunciaran oportunament.

Amb l'intenció de que aquestes ratlles poguessin servir per a presentar la il·lustre professora i també perquè contribueixin a crear una mica d'ambient a favor de la llengua internacional, ens havem decidit a interviuar a la senyoreta Elinjo Pähn sobre alguns aspectes de l'idioma de Zamenoff.

* * *

La senyoreta Elinjo Pähn ha recorregut tota Europa i parla cinc o sis idiomes. Enten gairebé perfectament el català i fins i tot moltes vegades, en la conversa, s'atreveix a intercalar algun mot en la nostra llengua, mentre somriu com si hagués dit una facècia. El curset que donarà a Olot és l'últim d'aquest any. Totseguit anirà a Noruega, on té que donar-hi diferents cursos; i espera poguer tornar a Barcelona l'any 1935, per assistir al Congrés Interntcional Esperantista que ha de celebrar-s'hi.

La primera pregunta que li fem és aquesta:

—*L'adopció de la llengua Esperanto, segueix una marxa progressiva en el món?*

—Cada dia més—ens respon la nostra interlocutora—són les persones que es decideixen a aprendre l'idioma internacional, com ho prova la gran difusió que avui té en

en el comerç, el turisme, la radi, etc. I podeu ben creure que de no haver estat la Gran Guerra—la qual truncà tot d'un cop el ràpid expandiment de l'Esperanto, que aleshores es trobava en el seu començ—avui aquest idioma el parlarien alguns milions de persones més.

—*Quins beneficis considereu que ha de reportar la difusió de la llengua Esperanto?*

—El més important de tots el podem constatar en aquests moments, en què malgrat de parlar jo cinc idiomes, amb cap d'ells em puc fer [entendre de vosaltres. En canvi, el fet de saber només l'Esperanto ens permet relacionar-nos i comunicar-nos les nostres impressions. Per altra part, suposeu que converso amb un alemany sobre qualsevol tema, de política, per exemple. Jo sé l'alemany i el parlo amb més o menys facilitat; però en la nostra conversa ell sempre estarà en un terreny superior al meu, i la meva defensa serà més dèbil, més ineficaç per a combatre els seus punts de vista. Al contrari, emprant l'Esperanto, els nostres mitjans de polèmica, quan a l'idioma, seran tant en l'un

com en l'altre els mateixos.

—*Quins són els països europeus on l'ensenyament de l'Esperanto hi és més practicat?*

—El primer de tots, Suècia. Jo he donat en aquella nació diferents cursos, i en cada un d'ells els alumnes s'hi comptaven per centenars. Segueixen després Txecoslovaquia, Holanda, Estònia, Polònia, Japó, Alemanya. A Catalunya, també, comença a haver-hi un moviment esperantista força intens.

—*Creieu possible la formació de tota una literatura en llengua Esperanto?*

—Encara que són més les traduccions que les obres originals en Esperanto el que abunda fins avui, podem dir que ja existeix una literatura amb aquesta llengua. Podem esmentar, per la seva importància, *Mondi Historio* (Història del món) de Haefker; *Dancu Marioneloj* (Danseu Marionetes) de Juli Baghi; i en el ram de traduccions, la *Biblia*, de Zamenhoff, la *Història de Jesucrist*, i una obra que us afecta a vosaltres els catalans: la *Kataluna Antologia*, molt ben reixida.

—*L'Esperanto pot exercir alguna influència per la pau i les bones relacions entre els pobles?*

La culta professora estoniana senyoreta Elinjo Pähn.

Il·lustracions

—Indubtablement — ens contesta ràpida la senyoreta Pähn.—Si l'Esperanto es generalitzés, si tothom l'escrivís i el parlés, no es podrien fer passar per bones i certes les mentides que es fan córrer per a enemistar els pobles i que susciten sempre conflictes europeus. L'Esperanto, abolint els privilegis i les preferències entre les llengües, significa internacionalisme i germanor entre els homes.

—Voldríeu dir-nos algunes manifestacions esperantistes en el camp de la premsa?

—Entre moltes altres, *Heraldo de Esperanto*, setmanal que surt a Colònia; *Literaturo Mondo*, gasetta literària i d'art mensual; *Samacurlo*, gasetta proletària; *Oomoto*, revista japonesa; *Kataluna Esperantisto*, editada a Barcelona i *Espero Katalika*, impresa a Olot mateix, i la qual s'envia a 42 nacions.

—Fa temps que esteu a Catalunya, i quina impressió haveu tret d'ella?

—Un any. I quant a l'impressió que en tinc, féu constar

que molt bona; tant, que voldria restar-hi. El que m'ha plagut més d'aquest país és el sol tan rialler que teniu els catalans, i al qual no estem acostumats els que venim de les terres nòrdiques. L'art català també ha estat de les coses vostres que m'han plagut, i a fe que en sou rics de debó, doncs el podeu mostrar fins en les poblacions més petites. El caràcter de la gent d'ací, molt semblant al dels suecs, francs, senzills, sense mica d'encartronament. En fi, us asseguro que me n'emporto una impressió immillorable.

La senyoreta Elinjo Pähn ens parla encara de diverses aoes. Ens diu que gràcies a la seva afició per l'Esperanto, conegué l'existència de Catalunya, la seva cultura i el seu moviment nacional. Ens parla dels seus propòsits, de la tasca que se li espera en diferents països, segurament a Amèrica, i del desig que té que en el proper curset que donarà en la nostra Ciutat, siguin en gran nombre els olotins que hi assisteixin, per la cultura i les bones relacions entre tots els homes.

Culturalis

El Centenari del Renaixement de Catalunya

Ahí tingué lloc en el Saló de Sessions de la Casa Comunal, les anunciades conferències en commemoració del Renaixement de Catalunya, a càrrec del senyor Miquel de Garganta i Josep Munteis, sobre els temes «Olot en el renaixement científic» i «Escriptors olotins en la renaixença catalana», respectivament.

El nombrós públic que assistí a l'acte sortí altament complagut del treball dels conferenciants.

Per la salut dels nostres infants Compreu els Segells Pro-Infància

Conferència sobre Estònia

Dilluns, a les nou del vespre i en el Saló de sessions de la Casa Comunal tindrà lloc una conferència a càrrec de la professora d'esperanto senyoreta Elinjo Pähn sobre el tema: «Estònia, el seu poble, cultura i folklore».

Aquesta conferència serà il·lustrada amb projeccions i discos i comentada en llengua catalana pel Reverend J. Font

i Giralt president de la I. K. U. E. (Unió Internacional Esperantista).

L'ha organitzada el grup local esperantista «Nova Olot Estelo».

Convit

El grup esperantista local «Nova Olot Estelo» ens prega fem públic que tots els antics esperantistes de la nostra ciutat es donguin per convidats a tots els actes esperantistes organitzats per aquests dies.

Curs d'Esperanto

En el lloc i hora que oportunament s'anunciaran, a partir del dia 7 tindrà lloc un curset de llengua Esperanto a càrrec de la senyoreta Elinjo Pähn, membre actiu de l'Institut Internacional d'Esperanto.

La matrícula per aquestes vint lliçons serà únicament de deu pessetes.

El dilluns tindrà lloc en la Casa de la Ciutat una lliçó preparatòria i demostrativa, absolutament gratuïta.

Proper Congrés

Durant la Pasqua de l'any vinent tindrà lloc en la veïna vila de Ripoll un Congrés Esperantista organitzat per la Federació Esperantista Catalana, amb la celebració entre altres actes, d'uns Jocs Florals Internacionals.

Vida de la Ciutat

MUNICIPALS

Sessió de l'Ajuntament

Sota la presidència de l'Alcalde senyor Aubert, i amb assistència dels regidors senyors Iglèsies, Boix, Vidal, Blanc, Vinyeta i Garganta, el dijous passat l'Ajuntament celebrà sessió de segona convocatòria.

Fou llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior.

S'aprovà una comunicació del Regidor senyor Josep Artigas i Montsalvatje, demanant una llicència de dos mesos.

Passà a la Comissió d'Hisenda una instància dels Vigilants d'arbitris municipals, demanant l'augment d'una pesseta diària.

Fou aprovat un dictamen de la Comissió de Foment proposant s'autoritzi a la senyora Genoveva Serra per a acabar completament la construcció de la casa de l'AVINGUDA de l'Onze de Setembre i carrer de la Proa, sempre d'acord amb els plànols presentats, i havent d'acabar-la en el termini de dotze mesos, i que sigui desestimada la seva petició d'exempció dels arbitris que corresponen a les tribunes de l'expressada casa, segons l'Ordenança número 9, epígraf 21.

S'aprovà una proposició de la mateixa Comissió acordant consignar en el projecte de pressupost ordinari per a 1934, 3.500 pessetes per a la reforma del Pont de Santa Magdalena, segons projecte aprovat en 14 d'octubre de 1930.

Fou també aprovada una proposició de la mateixa Comissió de que s'aprovi i exposi al públic per a reclamacions l'Ordenança acompanyada per a l'exacció de la contribució especial de millores per enderrocament i nova construcció de les voltes de les criptes del Cementiri municipal, números 2, 3, 5, 7, 15, 17, 18, 25, 28, 30, 31 i 32 (Via K).

Proposició de la Comissió de Governació sobre organització de l'Oficina municipal de Col·locació Obrera; a precís del senyor Vidal, tornà a la Comissió de Governació pel seu estudi.

S'aprovaren, exposant-se al públic per a reclamacions, els següents Padrons:

Padró de contribuents per guarderia rural.

Padró de contribuents per drets d'ocupació del sòl, vòl i subsòl de la via pública; i

Padró d'arbitris amb fins no fiscals per solars sense tancar, façanes en mal estat de conservació i edificis sense canals de desguàs.

Proposició de la Comissió d'Hisenda de que s'incloguin les consignacions que s'expressen al projecte de Pressupost per a 1934; fou aprovada.

S'aprovà un dictamen de la mateixa Comissió sobre pagament dels efectes d'escriptori i altres elements de treball de la Comissió arbitral per a la solució dels conflictes derivats dels contractes de conreu d'aquest Districte.

Dictamen de la mateixa Comissió proposant que es consignin al projecte de pressupost ordinari per a 1934, 250 pessetes com a subvenció al Concurs de Pessebres; fou aprovat.

Fou també aprovada una proposició de la mateixa Comissió sobre determinació de les consignacions aplicables al pagament de les despeses de l'homenatge al senyor Manuel Malagrida.

I sense res més a tractar, s'acabà la sessió.

Un immillorable servei Hotel Europa

Subhastes

L'ajuntament treu a subhasta la concessió del servei de conducció de cadàvers als Cementiris, d'acord amb les condicions que estan de manifest a disposició del públic a la Secretaria municipal.

La subhasta tindrà lloc el dia 19 de desembre propinent a les dotze del migdia.

La duració de la concessió serà de cinc anys prorrogables.

El tipus de subhasta és la quantitat de 800 pessetes anyals.

BARTOMEU CASADEMONT

ELECTRICISTA

Oliveres, 15

Olot

Anuncis

Per ordre del Ministeri d'Agricultura del Govern de la República, ha estat prorrogat fins el dia deu del mes que som, el plaç per la presentació de declaracions d'existència de blat.

● Per conducte del Ministeri d'Estat del Govern de la República, el Consul d'Espanya a Mendoza interessa d'aquesta Alcaldia es faci públic per què arribi a coneixement dels possibles parents que pugui tenir, que Josep Verdguer i Vila, natural de nostra ciutat, morí a Mendoza el dia 18 de Setembre darrer, deixant bens.

Mercè Corminola

Sant Ignaci, 3 - Olot
(Travessia Plaça de la República)

Gran assortit
en pells i guants

● Es fa públic haver rebut el Comitè local d'aquesta ciutat els segells pro-Infància que s'han de vendre durant el proper mes de desembre.

Sens perjudici de l'organització que es doni a la venda d'aquest segell, els que ja vulguin adquirir-lo poden dirigir-se al Tresorer d'aquest Comitè local senyor Sever Mestres, a l'Hotel de l'Estrella.

● Aprovat per l'Ajuntament, el Padró de contribuents per drets sobre ocupació del Vol, Sòl i Subsòl de la via pública, de conformitat amb les ordenances n.ºs. 13, 30 i 34, es fa públic que durant el

termini de quinze dies restarà exposat a les Oficines municipals per a reclamacions.

● Enllestit el Padró per a l'exacció dels arbitris amb fins no fiscals per Solars sense tanca, Façanes en mal estat de conservació, Edificis mancats de canals de desguàs, etc., corresponent a l'actual exercici, resta a disposició del públic per tal que els interessats puguin, dintre el termini legal de quinze dies, presentar les reclamacions que creguin pertinents.

L'economia aparellada amb l'abundor Hotel Europa

POLÍTIQUES

Havem rebut el remittit que copiem a continuació:

«Sr. Director de LLUITA.

Agraïrem la publicació de les següents ratlles en el setmanari de la vostra digna direcció, les quals confiem veure publicades, per tractar-se d'un assumpte d'interès.

La Bisbal, 27 Novembre 1933.

Sr. Antoni Xirau i Palau,

Senyor: En reunió general del 14 del corrent, la nostra entitat acordava per unanimitat demanar-vos l'acta de diputat de la nostra circumscripció, que vàrem otorgar-vos, únicament, com a militant d'E. R. de C.

Enten, aquest Ateneu, que havent-vos sortit de la disciplina.

Joan Bardera

Sastre

Successor de Xavier Piera

Sant Esteve, 9. - Olot

Selecte assortit en novetats.

Confecció immillorable.

Per a major comoditat del públic, realitzem tota mena d'encàrrecs a preus i terminis combinats.

Il·lita

del partit, no podeu seguir amb la nostra confiança.

Ço que ens plau comunicar-vos perquè, d'acord amb la vostra reconeguda dignitat, actueu en conseqüència.

Visqueu molts anys.

El Secretari, *J. Arqueros i Arqueros*; el President, *Antoni Crumols*.

MARIAN PLANELLA

Dóna a conèixer al públic que ha obert un taller de SASTRERIA al carrer de Salvador Seguí, 8 (davant el Centre Obrer)

TRAJOS I ABRICS:
Tall i Confecció, des de 40 pessetes

Centre Obrer

Demà, diumenge, a les dues de la tarda de primera convocatòria i a dos quarts de tres de segona, tindrà lloc al «Centre Obrer» una reunió general extraordinària, per a tractar de l'actitud que deu prendre aquesta entitat en la propera lluita electoral.

Casal Català

Per tal de tractar, també, de les properes eleccions municipals i de la proclamació de candidats, el «Casal Català» convoca una reunió general extraordinària pel proper dissabte, dia 9, a les deu de la nit.

Voleu menjar bé?

Recordeu-vos del

Hotel Europa

CULTURALS

Sala Vayreda

S'assabenta als senyors socis i públic en general que aquesta Sala restarà tancada durant uns quants dies, degut a la preparació de l'Exposició Col·lectiva que, com tots els anys, es celebrarà durant les festes de Nadal, Cap d'Any i Reis.

PERFUMERIA VINYETA

«Nova Olot Stelo»

La Junta i socis de la societat «Nova Olot Stelo» ens pregunten la publicació de la següent nota:

«Ens és grat d'innovar-vos que hem organitzat un curs d'Esperanto sota la cura de la

tan notable professora estoniana Elinjo Pahn.

Una conferència que es donarà el proper dilluns, a les nou de la nit, al Saló de Sessions de la Casa Comunal, us donarà els detalls suficients per a adquirir les admissions.

Ciudadans, recordeu la nostra invitació, ja que, ultra dignificar-vos, endegareu la nostra ciutat pels camins del progrés i de la civilització».

Des de 20 cèntims el metre

Calats dels més fins

i cantons inigualables amb màquina de la més moderna

Botons forrats des de 1 pesseta dotzena

Carrer 14 d'Abril, 9 1.ª OLOT

V A R I E S

Padró de Matrícula Industrial

Confeccionats els Padrons de Matrícula Industrial, d'edificis i solars i Repartiment de rústica i pecuària, per al pròxim exercici del 1934, restaran exposats al públic, a la Secretaria municipal, durant els terminis reglamentaris, als efectes d'examen i reclamació; amb el ben entès que no podran ésser ateses aquelles que es formulin fora de l'expressat termini.

Les nostres carreteres

Encar segueixen en pèssim estat les carreteres del voltant, principalment la del poble de La Canya que està intransitable amb tot i que les cunetes es veuen atapaïdes de grava.

La loteria

El dia 11 del corrent farà un any que va caurer el segon premi en aquesta loteria i per aquest motiu regna gran entusiasme per

el proper dia 11, essent extraordinàriament grandiosos el que es juga per aital dia.

Ja fa les seves compres en el

Palau de les Mitges?

Extens assortit Preus reduïts

Concurs de pessebres

Han estat publicats els cartells i programes del concurs de pessebres d'enguany. Segons les bases publicades, els pessebres es dividiran en dos grups. Pessebres artístics i d'infants. Els premis, en número de vint-i-sis, consistiran en diversos objectes d'art i en metàl·lic, per valor aquests darrers de 1.700 pessetes. El jurat qualificador estarà format pels senyors Josep Obiols, president; Celestí Devesa, Josep Munteis, Lluís Curós i Esteve Muntanyola.

Bodes, Naixements Banquets

Hotel Europa

La Fira de Sant Andreu

A causa de la inseguritat del temps es vegé poc concorreguda la nostra fira de Sant Andreu, fent-se molt poques transaccions.

COMARCALS

La Puríssima

Divendres pròxim, festivitat de la Puríssima, el poble de Sant Pere de Vianya celebrarà la seva festa anyal, amb l'aplaudida cobla «La Principal Olotina».

Café Ayats - La Canya

Demà, com cada festa, hi haurà sardanes i ball, per la citada cobla «La Principat Olotina», a les cinc de la tarda.

Oportunitat...!

Comerç de Comestibles i Begudes

de segur rendiment i situat en lloc molt apropiat, urgeix traspasar per enfermetat del seu propietari.

Al comptat, a plaços i a prova.

Raó: AGÈNCIA CASTELLS

Clivillers, 29 pral. - Telèfon, 87

Venjançes

En Joan Esquena Prat, de Joanetes, ha denunciat que li han cremat els pallers d'una casa de pagès de la seva propietat.

Creu el denunciant que l'incendi ha estat intencionat i motivat per diferències personals que té amb alguns veïns del poble.

Accident d'automòbil

En el quilòmetre 36 de la carretera de Girona a Olot, l'automòbil de la matrícula de Girona número 1866, conduït pel seu propietari En Manuel Plana Pujol, de 35 anys, fabricant de Castellfollit de la Roca, donà dues voltes de campana caiguent a un barranc de sis metres.

El conductor ha resultat greument ferit. Degut al seu estat de gravetat, no ha pogut declarar respecte les causes de l'accident. El cotxe quedà completament destroçat.

ELS ESPORTS

Futbol

Demà, al Camp de l'Estació tindrà lloc un interessant partit de Campionat entre el «Banyoles F. C.» i l'«Olot F. C.»

Hotel Europa Una cuina selecte

ESPECTACLES

Cinema Ideal Park

Programa per avui nit i demà tarda i nit:

«El Dentista» còmica per Ford Sterling; «Perros de mustras» documental; «Actualidades mundiales» revista i la màxima producció «El Signo de la Cruz» per Fredric March i Elissa Landi.

Teatre Principal

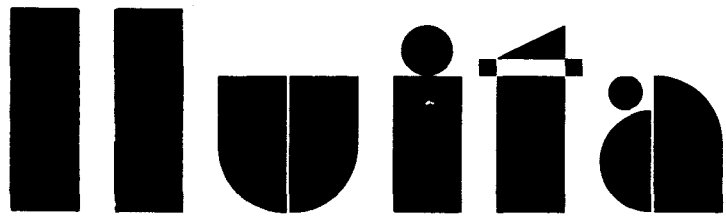
Magnífic programa per a demà tarda i nit:

La comèdia «La Irreflexiva» amb Joan Bennet; «Las cunas de la fé» reportatge sonor; «Casa en venta» còmica muda i la producció dramàtica «Viaje de ida» per Kai Francis i William Powell.

Centre Obrer

Gran funció teatral pel pròxim divendres, dia 8 de desembre, a les cinc de la tarda. Es posarà en escena el grandios drama en 3 actes del conegut autor Florenci Cornet «El Llop» i per fi de festa la joguina còmica en un acte «La sala de rebrer».

Impremta AUBERT. - Olot

Mentre la vitalitat de Barcelona
perilla, els catalans ens seguim
barallant.

El despotisme dels Sindicats

El panorama social del nostre país és desconsolador i caòtica. Les vagues en són la nota destacada i sobressortint: vagues decretades una darrera l'altra i, com sempre, dirigides per uns comitès o unes comissions dels sindicats que actuen en una forma tirànica i despòtica damunt la massa obrera. I aquesta massa obrera catalana que sempre s'ha dit tan amiga de la democràcia (i n'ha donat proves) ara veiem que deixa dur-se, com una massa amorfa i sense ànima, cap allà on volen els seus dirigents, els quals més que sindicalistes són anarquistes,

En efecte. Si comparem els sindicats obrers catalans amb qualsevol dels sindicats obrers dels altres països veurem que les característiques dels nostres són úniques i exclusives. Veurem, a més a més, que mentre en els forasters s'actua dintre la llei i es respecten l'esperit i el concepte de la democràcia, en els nostres es vulnereu les lleis i es trepitja la democràcia. A fora de Catalunya prevaleixen els drets de la majoria. Aquí en canvi, una minoria fa de dèspota tirànic de la gran majoria dels obrers, els quals, una part per por i altra per indiferència (però tots convençuts que en deixar fer res no hi perden ans sempre els queda la possibilitat d'un augment de jornal) s'ajupen a un esclavatge autèntic. Aquesta esclavitut, aquesta renúncia a tots els drets i a tots els respectes que s'han reconegut a l'home fa un contrast violent amb la fermesa amb la qual els nostres obrers han sabut defensar sempre llurs llibertats polítiques.

Així podem dir que mentre políticament el nostre obrer ha sabut guanyar-se una independència i mantenir-la (i l'apolitiquisme dels sindicats no és res més que una maniobra per assolir la renúncia d'aquesta independència), socialment ha fet tot el contrari. La tirania i el despotisme (a vegades la violència) amb que els sindicats imposen els acords i les decisions dels comitès res no han d'envejar a les més repugnants de les tiranies que registra la història; ni els Comitès, ni les Junes són elegides per sufragi; els acords d'anar a la

vaga no són mai conseqüència d'un referendum entre tots els afectats.

Ara bé, amb tot el que hem dit queda del tot explicat el perquè en el nostre país els conflictes es produeixen amb tanta freqüència. Una vaga va darrera l'altra i fóra feina llarguíssima fer una llista completa de les que es registren cada any.

Aquestes vagues, molt sovint, no obeeixen a cap finalitat justificada ni reporten cap avantatge a l'obrer. Però això tant se val. Els obrers segueixen com un ramat i deixen fer limitant-se tan sols a gemegar de les pèrdues que els ocasiona els temps de no poder treballar.

Si fos possible establir un càlcul que fixés el que els obrers perden cada any per la manera d'actuar dels sindicats obrers, ens trobariem enfront d'una xifra considerable, xifra que podria reduir-se a una mínima expressió si a Catalunya els sindicats actuessin com arreu del món. No oblidem que la majoria dels conflictes podrien resoldre's sense necessitat d'arribar a la vaga, puix gairebé sempre és possible una fórmula de concòrdia o d'arranjament, ajustant-se a les conveniències mútues entre patrons i obrers.

En aquest sentit, els Jurats Mixtes podien ésser un element eficaç. Però dels Jurats els obrers sols n'han admès tot allò que els beneficiava econòmicament i res més.

Val a dir, però, que a Espanya mai no ha existit, per part dels governs, una orientació fixa i determinada en política social. Aquesta manca d'orientació acusa també una manca d'autoritat i sense aquesta autoritat és molt difícil que les qüestions socials s'encarrilin per bon camí ja que l'autoritat és l'únic factor que garanteix la llibertat i assegura el compliment dels acords i dels pactes en benefici de totes les classes i de tots els estaments, tant polítics com socials.

ALFRED GALLARD

(Del «Diari de Mataró»).